

לסדר תפלתם כראוי, משום שפאשר התפלה מתחילה לעלות, אלו עולים עם התפלה הזאת ונכנסים לכל אותם הרקיעים ולכל אותם ההיכלות, עד שער הפתח העליון. ואותה תפלה נכנסת לפני המלך להתעטר, כמו שנתבאר.

בא וראה, כל אלו שמתפללים תפלות ומקדשים את רבונם ברצון שלם, התפלה הזו צריף להוציא אותה מתוך מחשבה, וברצון של דבור ורוח, ואז מתקדש שמו של הקדוש ברוף הוא. וכשמגיעה לחברים הללו, כלם לוקחים את אותה תפלה, והולכים עמה עד ההיכל הרביעי באותו הפתח. ואלו משבחים באותו זמן שמתפללים תפלות ומקדשים באותו זמן, אלו הם שממנים ביום על ישראל להיות עמהם חברים. (ולא בלילה באותם) ובלילה באותם האחרים שאומרים שירה בלילה.

ובא ראה, כתוב (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואמר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והרי פרשוה, משום שמונע ברכותיו של הקדוש ברוף הוא, שהוא אביו, כפתיב (דברים לב) שאל אביו ונגדף. וכתוב (משלי כג) ישמח אביו ופרשוה.

חבר הוא לאיש משחית, מי האיש משחית? זהו אותו איש שפוגם את הלבנה, ונקרא (שם טו) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איש שדה. וזהו איש משחית, שזהו שמונע ברכות מן העולם. אף כף, מי שמונע ברכות מהעולם, חבר הוא לאיש משחית הזה שאמרנו. וזהו סוד, משום שצריף לאדם לברך את הקדוש ברוף הוא ולהתפלל תפלה כראוי

כדקא יאות, בגין דכד האי צלותא שראת לאסתלקא, אלין סלקין בהאי צלותא, ועאלין בכל אינון רקיעין, ובכל אינון היכלין, עד תרעא דפתחא עלאה, ועאלת ההיא צלותא קמי מלכא, לאתעטר. כמה דאתמר.

הא חזי, כל אינון דמצלאן צלותין, ומקדשי למריהון ברעותא שלים, האי צלותא בעיא לאפקא לה מגו מחשבה, וברעותא דמלולא ורוחא, וכדין אתקדש שמייה דקודשא בריף הוא. וכד מטאת לגבי אלין חברים, פלהו נטלי לההיא צלותא, ואזלן בהדה עד היכלא רביעאה, בההוא פתחא. ואלין משבחין בההוא זמנא דמצלאן צלותין, ומקדשי בההוא זמנא, אלין אינון די ממנן ביממא בהו בישראל, למהוי עמהון חברים. (ס"א ולא בליליא באינון) ובלייליא, באינון אתרנין, דאמרי שירתא בלייליא.

ותא חזי כתיב, (משלי כח) גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית. והא אוקמוה, בגין דמונע ברכאן דקודשא בריף הוא, דאיהו אביו. כמה דכתיב, (דברים לב) שאל אביו ונגדף. (משלי כג) ישמח אביו. ואוקמוה.

חבר הוא לאיש משחית, מאן איש משחית. דא איהו ההוא איש, דפגים לסיהרא. ואקרי (משלי טז) איש תהפוכות. (תהלים קמ) איש לשון. (בראשית כה) איש יודע ציד איהו איש משחית, דהאי איהו מונע ברכאן מעלמא. אוף הכי, מאן דמונע ברכאן מעלמא, חבר הוא להאי איש משחית כדקאמרן. ודא הוא רזא, בגין דאצטריף ליה לבר נש לברכא לקודשא בריף הוא, ולצלאה צלותא כדקא יאות. בגין דיתברך שמייה קדישא, ויתחבר